

بسم الله الرحمن الرحيم

برخی از ویژگی های یک معلم و مربی موفق:

- ۱- به آنچه می داند و به دیگران توصیه می کند، عامل است.
- ۲- وقار و سنگینی دارد و به بهانه انس گرفتن و جذب متعلمین حرکاتی از خود بروز نمی دهد که به وقارش صدمه برساند.
- ۳- تلاش می کند اعتماد به نفس شاگردان را افزایش دهد.
- ۴- بین تشویق و تنبیه توازن ایجاد می کند.
- ۵- خوبی ها را آشکار نموده و بدی ها و عیب ها را می پوشاند.
- ۶- تصویری صحیح از خود دارد که در چه موقعیت علمی قرار دارد و با تشویق و کف زدن های سمبولیک مغرور نشده و با شنیدن انتقادهای احساس حقارت نمی کند.
- ۷- خود را کامل نمی داند و اشتباهاتش را پذیرفته و آنها را توجیه نمی کند.
- ۸- می داند که انسان طبیعتاً ممکن است دچار خطا شود پس هرگاه شاگرد مرتکب خطائی گردید و پشیمان شده و معذرت خواهی کرد، او را می بخشد.
- ۹- همواره خود را ارزیابی و محاسبه می کند.
- ۱۰- انتقادپذیر است.
- ۱۱- از صبر و تحمل بالائی برخوردار است و زود از کوره در نمی رود.
- ۱۲- به تفاوت های فردی دانش آموزان معتقد بوده و به آنها احترام می گذارد.
- ۱۳- خالصانه و فقط به منظور رضای خداوند متعال و رشد مخاطب تلاش می کند.
- ۱۴- به خداوند توکل کرده و تمام تلاش خود را به کار می برد و نتیجه را به او واگذار می کند.
- ۱۵- با آمادگی قبلی و تسلط به کلاس می آید و وقت دانش آموزان را با مطالب بیهوده ضایع نمی کند.
- ۱۶- همواره نشاط روحی و آرامش خود را حفظ می کند.
- ۱۷- به وعده هایش وفا می کند و هرگز خلف وعده نمی کند.

- ۱۸- از قضاوت ناعادلانه و عجولانه به شدت می پرهیزد.
- ۱۹- همواره رازدار دانش آموزان است .
- ۲۰- استعداد های نهفته در دانش آموزان را شناسایی و راهنمایی شان می کند.
- ۲۱- مقررات خشك و افراطی نمی گذارد، بلکه به حالات و سنین شاگرد توجه دارد.
- ۲۲- همیشه برای افزایش آگاهی های خود می کوشد.
- ۲۳- هنگام درس از مثالهای زنده، کاربردی و جذاب استفاده می نماید.
- ۲۴- شدیداً پایبند به نظم است.
- ۲۵- قاطع و جدی است اما نه خشن و عصبانی.
- ۲۶- با خصوصیات رشد و احتیاجات فراگیران آشناست.
- ۲۷- روش های جدید، جذاب و مناسب با موقعیت ، نیاز و درک مخاطبان دارد.
- ۲۸- پیشرفت مخاطبان را با ارزشیابی های مستمر پیگیری می کند.
- ۲۹- قبل از شروع درس از خصوصیات جسمی، روانی و آمادگی مخاطب، اطلاع حاصل می نماید.
- ۳۰- با دقت و ظرافت، درد دانش آموزان را می شناسد و برای حل آنها می کوشد.
- ۳۱- مجموعه ای از برنامه ریزی ها، راهبردها و اقدامات خود را به گونه ای در کلاس به کار می گیرد تا آموزش های او به حداکثر کارایی و اثربخشی برسد.
- ۳۲- تمامی تلاش خود را در فعال نگه داشتن دانش آموزان به کار می گیرد.
- ۳۳- از روش پرسش و پاسخ در جلب توجه شاگردان به موضوع بهره می گیرد.
- ۳۴- در کلاس او، دانش آموزان حق انتخاب دارند.
- ۳۵- انتظارات او از مخاطبان دقیق و شفاف است و قوانین را با ذکر دلیل می گوید.
- ۳۶- خلاق است و دائماً در پی کشف روشها و تکنیکهای جدید است.
- ۳۷- خیلی سریع و آسان می تواند با دانش آموزان ارتباط صمیمانه برقرار کند.
- ۳۸- علاوه بر تسلط در رشته خود ، به کارش عشق و علاقه دارد.
- ۳۹- به نکات ظریف روان شناسی « تربیتی و یادگیری » به طور دقیق توجه دارد.
- ۴۰- دانش آموزان را با هم مقایسه نمی کند بلکه با به توجه به تفاوت های آنها

یاریشان می دهد.

- ۴۱- دانش آموزان را به یادگیری مجبور نمی کند بلکه موقعیت های یادگیری را طوری تنظیم می کند که آنها با رغبت در یادگیری شرکت کنند.
- ۴۲- زمینه ی همکاری دانش آموزان (با هم و با مربی) را فراهم می آورد.
- ۴۳- از قبل طرح و برنامه و آمادگی لازم را برای اداره ی کلاس دارد.
- ۴۴- همیشه از تجارب و اطلاعات همکاران خود استفاده می کند.
- ۴۵- هرگز نگرانی و دل مشغولی های خود را به کلاس درس نمی برد.
- ۴۶- به تفکر خلاق و ابتکار و پیشنهادهای مخاطبان ارج می نهد.
- ۴۷- روحیه ی ماجراجویی و کنجکاوی دارد.
- ۴۸- سعی می کند هنگام ورود به کلاس، متبسم و خندان باشد.
- ۴۹- اسامی شاگردان را به سرعت یاد گرفته و به ذهن می سپارد.
- ۵۰- مشکلات انضباطی کلاس را در خود کلاس حل می کند.
- ۵۱- فراگیران را به سوال کردن تشویق می کند.
- ۵۲- هرگز در حضور دیگران دانش آموزی را سرزنش نمی کند.
- ۵۳- به شخصیت مخاطب خاطی حمله نکرده و فقط به رفتار بدش اعتراض می کند.
- ۵۴- تلاش می کند که در میان فراگیران رقابت مثبت ایجاد کند.
- ۵۵- همواره به خداوند متعال تکیه داشته و در جریات تربیت از او یاری می طلبد.
- ۵۶- به شدت از حب و بغض های شخصی پرهیز می کند.
- ۵۷- از به کار بردن واژگان و تعابیر ثقیل، دوری کرده و ساده و روان سخن می گوید.
- ۵۸- خط و قلم خوب داشته و بر آئین نگارش مسلط است.
- ۵۹- در همه حال صداقت را سرلوحه کار خود قرار داده و با مخاطبان صادق است.
- ۶۰- رعایت اعتدال و پرهیز از افراط و تفریط را یک اصل دائمی و ثابت می داند.
- ۶۱- از تکبر و غرور اخلاقی و علمی دور بوده و متواضع و فروتن است.
- ۶۲- به رعایت ادب و متانت و پرهیز از القاب زشت در گفتار بسیار مقید است.
- ۶۳- از روحیه ی ایثار و گذشت و بخشش، برخوردار است.

- ۶۴- به آراستگی ظاهری و نظافت شخصی و بهداشت فردی اهمیت می دهد.
- ۶۵- با روانشناسی رشد کودک و نوجوان آشنایی دارد.
- ۶۶- از مهارت‌های دهگانه فردی و اجتماعی (خودآگاهی، همدلی، روابط بین فردی، ارتباط موثر، مقابله با استرس، مدیریت هیجان، حل مسئله، تصمیم گیری، تفکر خلاق، تفکر نقادانه) اطلاع کافی دارد.
- ۶۷- حتی الامکان مهارت‌های هفتگانه فناوری اطلاعات (ICDL) را فرا گرفته است.
- ۶۸- دائما در حال آموزش دیدن است (مطالعه-مشورت- دوره های ضمن خدمت- یادگرفتن از فراگیران خود و ...).
- ۶۹- حق اشتباه کردن و تلاش مجدد را برای شاگردانش به رسمیت می شناسد.
- ۷۰- به مخاطبانش می آموزد که در هر موردی، تمام جوانب را در نظر بگیرند.
- ۷۱- ریسک پذیر است و از شکست واهمه ندارد.
- ۷۲- نسبت به تقویت مهارت های فردی خود (قدرت طراحی روش های گوناگون، به کارگیری اصول، تجزیه و تحلیل مسائل، تصمیم گیری) حساس است.
- ۷۳- از فراگیری مهارت های اثرگذار ارتباطی (کنترل احساسات، فن بیان، استفاده از شعر و ضرب المثل و ...) غافل نیست.
- ۷۴- در استفاده از وسایل کمک آموزشی (تکنولوژی آموزشی) موفق است.
- ۷۵- کلاس را فضائی معنوی دانسته و با وضو در کلاس حاضر می شود.
- ۷۶- در مقابل شاگردان، از زحمات اساتید خود و بزرگان قدردانی می کند.
- ۷۷- از دسته بندی کردن مطالب - که در تفهیم آنها نقش زیادی دارد - و داشتن ابتکار و خلاقیت در ارائه ی آنها غافل نمی ماند.
- ۷۸- از تعصب بی جا اجتناب ورزیده و شهادت گفتن «نمی دانم» را دارد.
- ۷۹- حتی المقدور «تیک» و عادات نامطلوب مانند بازی کردن با دکمه لباس یا موی سر و صورت را از خود دور می کند
- ۸۰- اوقات استراحت و زنگ تفریح دانش آموزان را نمی گیرد.

- ۸۱- توجه دارد که: ۷۵٪ یادگیری از طریق چشم و ۱۳٪ از طریق گوش و ۱۲٪ از طریق بقیه حواس انجام می گیرد، پس از زبان بدن به خوبی استفاده می کند.
- ۸۲- در پایان درس لحظاتی درنگ می کند، شاید شاگردان سؤالی داشته باشند.
- ۸۳- مستند و مستدل سخن گفته و مدرک مطالب را صحیح و دقیق ذکر می کند .
- ۸۴- اگر جواب سؤالی را به بعد موکول کرد، حتما جوابش را می آورد.
- ۸۵- هرگز پشت سر کسی صحبت نکرده و بدگوئی نمی کند.
- ۸۶- مواظب است که کودکان و نوجوانان، او را دست نیندازند.
- ۸۷- وقتی کاری را از شاگردان می خواهد، پیگیری می کند تا حتما انجام شود.
- ۸۸- از حزب و جناح خاصی حمایت نکرده و تربیت را سیاست زده نمی کند.
- ۸۹- تکیه کلام ندارد: (به اصطلاح، به قول معروف، عرض کنم به حضور شما ...).
- ۹۰- زمینه ی سؤال کردن را فراهم آورده و مخاطبان را امر به سکوت نمی کند.
- ۹۱- نکات مهم را تکرار می کند تا در ذهن ها تثبیت شود. (شنید-شناخت-فهمید)
- ۹۲- اجازه می دهد شاگردانش به یکدیگر آموزش بدهند.